

Adanın Fırtınası

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 19 Ekim 2014

Uykusuz ve ıssız gecelerin sabahında
Yorgun uykularım, derin ve amaçsız.
İçimde gizli bir ateşle akşam alacasında uyanış.
Sonbahar kızılın da ağaç yaprakları,
Yalnızlık makamında türküler söylerken,
Veranda parmaklıklarında ıslaklık.
Gözlerim dalarken yaşlı dağlara,
Karmakarışık odamda,
Varlığım, yokluk...

İyice sessizleşen sokakta,
Arada bir duraksayan gölgeler.
Güneş bulutlar arasında geceyi bekleyen kaçamak bir ışık sızıntısı.
Ve yine bir yürek sancısı.
Tozlanmış kitaplar arasından bir kitap seçiyorum.
Okuduğum ilk satır;
"Ölü ve dalgın bakışlar"
Okumadığım ikinci satırda kim bilir daha neler var?

Sonra günlerdir dokunmadığım,
Takvim yapraklarını koparıyorum bir bir.
Bir tarih takılıyor gözüme,
Doğum günün!
Unutmuşum baksana,
Hiç unutmazdım oysa.
Bir çiçek bırakıyorum mahcupça, o takvim sayfasına.
Bildiğin çiçeklerden değil.
Bir ıhlamur çiçeği o çiçek.
Hani seninle aramızda vuslat köprüsü kuran çiçek.

Maziye yolculuğu memleket edinmişim kendime.
Şeytanın havarileri yine iş başında.
Lanetliyorum.
Tanrıya sığınıyorum.
İrmak gibi gözyaşlarımla dua ediyorum,

Sana ve bana.
Göçmen kuşları düşünüyorum.
Şükrediyorum halime.

Yavaş yavaş gece inmeye başlıyor.
Şafağa sevdalanacağım yine bu gece de.
Bir ses duyulsun istiyorum.
Yalnız değilsin diye...
Diz çöküyorum, bekliyorum.
İyi, kötüyü ayırt edemiyorum artık.
Kaç gecedir beklediğim fırtına belki bu gece.
Belki bu gece kopacak adanın fırtınası.
Kökünden koparacak çiçekleri.
Çatıları uçuracak delişmen haliyle.
Ardından sonbaharımın yağmur gözyaşları.

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN
19Ekim2014GüzelçamlıBirSonbahargünü